

 El castell d'Hostoles (Maig 2007)

Com a cloenda a les visites guiades a diferents indrets del patrimoni cultural català, *Lligams* va organitzar una sortida al castell d'Hostoles, les restes del qual deuen especial protagonisme al llarg conflicte(s) remença (amb l'ocupació per les forces de Francesc de Verntallat) i, juntament amb el de Puig-Alder i Colltort, constituïa la defensa de la vall d'Hostoles (Garrotxa). Amb tot, la seva història és molt més rica que aquest -complex-conflicte del final de la "media aetas".

L'edificació, construïda en època "prefeudal", és esmentada en el testament del comte Bernat Tallaferro (1020), comte de Besalú, i, en el transcurs dels segles, va formar part del patrimoni dels Hostoles, els Montcada, els Cartellà i els Rocabertí. Des d'inicis del segle XI, els senyors del "castro de Ostolesio" juraren fidelitat als comtes de Barcelona, i el 1111 les terres de Besalú s'incorporaren definitivament al casal barceloní. Ara bé, les vicissituds d'aquest castell i dels seus habitants i administradors

Castell d'Hostoles
Foto: R. Expósito

són impossibles de sintetitzar en unes poques línies i, a més, la seva història només és coneguda fragmentàriament (especialment durant l'època moderna, quan va pertànyer a les cases de Sarriera, Rocabertí i als comtes de Solterra). De totes maneres, la "memòria popular" n'ha conservat un record inesborrable a través de les llegendes: "la mina del castell", "la llevadora del castell", "els senyors d'Hostoles a Núria" - recollida dins *Història de nostra Senyora de Núria* (Barcelona, 1756) de Josep de Nadal, com a miracle número quaranta-vuit- i, finalment, "la pubilla del castell" -sobre la destrucció de l'antiga fortalesa-.

El castell d'Hostoles, com van poder comprovar tots els assistents, malgrat el seu estat deplorable, bé mereix una visita i, sobretot, l'interès de les administracions en la seva preservació i estudi -circumstància avui dia inexistent-.